

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Reden und Arbeiten der Societas Latina - Cod. Karlsruhe 3420, 1-4

11 Reden der Societas Latina - Cod. Karlsruhe 3420,4

Rinck, Christoph Friedrich

[Karlsruhe], 1801-1804

VII. Sodalium adlectorum 1803. Pro salutanda Societate Orationes

[urn:nbn:de:bsz:31-99852](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-99852)

VII. Sodalium adlectorum

1803.

pro salutanda Societate

Orationes.

[Faint, illegible handwriting]

I. 11

I, Car. Christoph. Nühlenthal. Carlsruhensis.

Director gravissime! Socii honoratissimi!

Quod si manifestioribus muneribus, inter quas romana-
narum litterarum notitia inprimis referenda
est, ad effringendas et perpoliendas animos nihil utique
aptius, ~~rebus aptius~~, ~~est~~ nihil poterit esse,
abunde inter omnes constat: ii sane, qui ad hunc
pulcherrimum finem consequendum, opera sua et
sapientibus institutis plurimum contribuunt, de stu-
diosa juvenute praecolare meruisse optimo jure judi-
cabuntur. Quantumvis enim ad profectum altiorem
intendentes, nil juvaremur, nisi peritissimi viri ducis
se nobis praebearit, viamque monstrant, qua facillime
ad eum profectum assequi valeamus, conatusque nostros
ipsi adjuvent et promoveant.

Venerolentia tua, Director gravissime, et vestro suffragio
Socii honoratissimi, impetrato jam, quod ardentiter petii,
beneficio, debitas ago gratias. Tanto honore dignum,
tanto studio parem me censere vobis placuit: placuisse
me poterat, quam maxime possum efficiam.
Neque vero rectius me effecturum esse persuasum mihi
habeo, quam vires meas omni illuc interdido, ut tua
institutum, Director gravissime diligentissimum
alumnorum, vestrique studii honoratissimi, amici sodales
cumulum me exhibeam.

Floreat qui bonas litteras colunt, foveant, ^{amant}
Floreat Sodalitium!

II. August. Henr. Medicus. Carlsruhensis.

Director Graviosime!

Socii ornatosissimi!

Ecquis non ampliosime sibi gratulabitur, ea, quae in votis erant, consequendi maxime opportunam nactus occasionem? Latii studium, quo nihil facile, propter innumera in omne scientiarum genus inde manantia commoda, praestantius desideris, ita me tenuit, ut optatosissimum esset, pernitiose ejus cognitione mentem imbuere, et crebra illius exercitatione ampliores indies mihi adquirere copiam facultatemque. Cujus voti com-
potem me reddidistis. Tua enim, summe venerande Director, gratia, et vestris, socii honoratosissimi, suffragiis, Latinae societatis excellentissimae socius factus, multo facilius nunc iis, quae Romana adfert lingua, commodis frui potes-
sum.

Per omnes, quos adhuc peracturus sum, annos, Director graviosime, socii honoratosissimi, ob hanc maxime aestimandam gratiam ut gratiosissimum me habeatis, indefesso studio conabor. Verum non verba, sed facta esse decora hominis scio. Itaque omnibus, quae so-

Sodalitii leges mihi mandant officio, diligenter
fungi, moribusque integris hoc favore semper
me dignum redere, omnibus adnitar viribus.

III. Frid. Guil. Humboldt, Sporkernio Becherbacensis.
Director Gravissime! Socii ornatissimi!

Apud animum reputanti mihi, quantum inde jam a longo tempore
Tuo, Director Spectalissime, consilio, romanis imprimis litteris tractan-
dis condita Societas illustris hujus Gymnasii ornamentum exstite-
rit; quam egregii quamque multiplices fructus inde in patriam
provenerint; quibus laudibus etiam apud externos celebrata fuerit;
quam ingens florentissimorum adolescentium numerus illinc jam
prodierit; quid emolumenti adque decoris in omnes, quibus ea
conjunctione unquam frui licuit, studiis moribusque suis ac-
cessisse etiamnam, ad amplissimos honores proveci consuleantur;
quamdenique infatigabili studio operam curamque tuam juveni-
libus ingenii erudiendis, acuendis ornandisque infumas: hæc,
inquam, mecum reputanti nihil utique aut honorificentius, aut
fructuosius expetendum mihi visum est, quam sub ejusdem
Sodalitii compos fierem. Quamquam infirmitatis mea con-

Scias, Tua unice, Director summe venerande, indulgentia, Vestra,
 Socii condecoratissimi, humanitate fretus, quod ardentem cupie-
 bam, petere ausus sum. Neque me repulsam ferre passa est
 benignitas vestra. Itaque, quod petitioni meae liberalissime ju-
 tissecistis, meque socium adlegistis et sumopere gaudeo, et gra-
 tias Vobis maximas ago. Una hoc gratissimum animum demon-
 strandi ratio mihi relicta est, ut ad monitionibus et consili-
 is Vestris me obsequentissimum probeam; quae apud Vos
 aguntur, quam diligentissime in usus meos convertam, in-
 tentam iis ubique mentem adhibeam; et quid decus huius
 Collegii poscat, curatius per omnia spectem: quo indices libe-
 ralis doctrinae romanique sermonis copia instructior emen-
 datiorque evadam. Utinam, Director venerande, diu adhuc
 vigeas, diu lectissimo huic sodalitati praesides! Utinam votis
 tuis, ad publicam unice utilitatem spectantibus, latissimi
 respondeant successus! Utinam multis adhuc juvenibus stu-
 diorum suorum Te Rectorem nobiscum venerari lice-
 at!

IV. Carol: Frider. Hints: Langenalbensis.
 Director gravissime!
 Socii honoratissimi!

Ingrato homine nil utique tetrius, nil abjectius, nil contentius esse, apud bonos omnes sapienterque constat. Qualem enim illius animum, quam rudem quamque deformatum, et ab omni sensu humano amotum esse, censes, quem ne beneficiis quidem conciliare tibi et obstringere valeas! Nam quum vel sola humanitatis conjunctio in mutuam benevolentiam mortales cieat et alliciat, multo sane major ad devinciendos animos vis esse debet eorum, quae ab aliis liberaliter in nos conferantur bona. Quocirca et vitio, quo bene de nobis merentium opera leviter ac frigide negligitur, summam lahem et turpitudinem inesse merito statuitur.

Benignitas Tua, Director spectatissime, vestra humanitas, Socii condecoratissimi, ac recens beneficium, quo a Vobis me ornatum sentio, in eam cogitationem mentem meam adduxit. Nisi enim, quantum in viribus meis posita est, pro sodalitiis honore in me collato, gratum me praestare eniteret, summo dedecore memet maculaturum esse, facile intelligo.

Itaque gratias quam tibi quam maximas ago, et dum vitam habeo, quod e praeclearo sodalitate vestro insigni studio meis subsidium paratis. Te dote, Te magistro, Director venerande, qui in erudiendis juvenum ingeniis aetatem et solertiam

Tuam consumis, uberimam fructuam accessionem animo
 prospicio. Accipe, Vir venerande, ardentissimum votum, ut
 quam longissime Deus vita tuae, patrie utilissima, termi-
 nos proferat, ut plurimorum adhuc adolescentiam felicita-
 tis auctor existas. Vosque, Socii ornatissimi, ut sodalem
 me benevole animo excipiat, eamque amicitiam, quam
 hucusque erga me significastis, semper mihi conservetis,
 etiam atque etiam rogo.

V. Johi. Christ. Suel. Glöckl. Palatino Gschelbronensi.
 Director gravissime! Socii ornatissimi!

Quum non ulla alia re homo cetera, animan-
 tia, quibuscum reliqua omnia, communia,
 habet, antecellat, nisi mentis praesentia:
 ejus sane arcolenda cura nihil debere cuius,
 antiquius & sanctius esse, ne illorum, more per-
 silentium, atque socordiam, etatem, tran-

sigant, facile intelligitur. Ejus vero cura, tanta,
 amplitudo totq; munia sunt, ut qui singulis
 recte perfungi voluerit, multo cum subsidio in-
 structam esse oporteat. Liberaliorum artium,
 in hoc præcipuum, momentam, vimque insignem,
 esse, nemo inficiabitur. In his numeranda est
 potissimum, Romani populi, eloquentissimorum,
 virorum, monumentis celebratissimi lingua.
 His ferè cogitationibus adductus, Te, Director
 summe venerande, vosque, Socii ornatissimi,
 ut intra Societatem, latinam, me benigne
 cooptaretis supplex adu, ac summa ego profecto
 lætitiâ, adficio, quod precibus meis excuclitâ
 Locam mihi humanissime concessistis, neq; me,
 qui ejus honoris particeps essem, indignum,
 habuisset. Prima vice jam mihi, salutandi vos,
 Director gravissime, Socii honoratissimi, copia
 facta, gratias quas possum maximas ago, et
 halem me in omnibus rebus præstiturum, qualem,
 præclavi hujus Sodalitû Decus postulat, pollicor,
 quod ut quam diutissime floreat, imo pectore,
 precor.

VI, Carol. Theod Funx Lahrensis.

Director gravissime! Socii ornatissimi!

Quorumvis officiorum hominis facile primum est, iis omnibus diligenter uti, quae ad animum excolendum pertinent. Quid enim divitiarum et formae gloria ceteraque bona fluxa atque fragilia, quae mortales maxima putant, iurabunt eum, si animum, nobilissimam sui partem, neglexerit? Beatus certe ille est, cui contigit, ut occasio magno huic officio satisfaciendi sibi suppetat et qui homines, magnum hunc laborem adlevaturas invenit. Cujusmodi, quum ipse invenirem, ego jam Tibi gravissime Director, Vobisque honoratissimi Socii, quod clarissimae societatis Vestrae me participem esse permisistis, maximas laetus persolvo gratias semperque animo grato, magnae Vestrae benignitatis meminero, ea omnia diligenter observaturus, quae favorem Vestrum mihi conservare possint, ut in dies societate Vestra digniorem me praebeam.

VII. Gustavus Fredericus Sonntag
Landerensis.

Director gravissime! Socii ornatissimi!

Ita fert animi humani incites, ut be-
nefacienti gratum se ostendat. Sed in ipsa
beneficiorum aestimatione id maxime conside-
randum esse duco, quale sit, quamque acci-
pienti necessarium beneficium, et quae accep-
tum commoda sequantur. Ego iam, intento
intento in bonarum artium, scientiarumque
studium animo, nec maius, nec commodius,
aut in posterum fecundius bonum, ea
que vestra, Director gravissime, Socii
honoratissimi, insigni benevolentia,

mihi concessa est, vario exercitationum ge-
 nere ingenium excolendi facultate, mihi pro-
 stari potuisse, confiteor. Mihi quidem
 nihil magis in optatis erat, Director sum-
 me venerande, Socii a summatissimi,
 quam ut meis precibus benignissime satis-
 faciendis, me vobis adgregari permitte-
 retis, unde eximios fructus, Tuis quidem
 auspiciis, Director gravissime, studiorum
 meis, imprimis Latinitatis pernoctando
 conatibus meis esse accessuros, satis su-
 perque intellexi. Itaque magno sane gau-
 dio efferebatur animus, quum Tibi,

Director gravissime, Vobisque Socii
 ornatisimi, in hanc preclaram socie-
 tatem me ad seiscere placuerit: sicuti,
 qui, urente sole, ardente siti urgetur,
 salubrem denique fontem invenisse
 gaudet. Pro quo beneficio. Dignas
 profecto Vobis gratias persolvere
 haud valeo. Illud vero sanctissime
 spero, in decessam operam me esse
 daturum, ut hoc preclaro instituto
 dignus habeat. — Studia mea
 benigne adiuvetis, erranti mihi hu-
 maniter subveniatis, omninoque me

favore vestro, et amicitia vestra com=
pletamini, Director gratiss=
sime Socii honoratissimi
enxissime cogo.